

rens Ansvar, udføre denne Gerning, men det bør dog ikke glemmes, at Ringeren paa mange Steder i Landet ikke vil være en Mand, hvis Husstand er meget inde i fransk Vadsk og Strygning, og som derfor neppe altid vil være saa særlig egnet til at holde Altertøjet i tilbørlig Orden. Jeg tror derfor ikke, det er saa heldigt at paabyde Kirkebylæreren Ansvar for Udførelsen af dette Arbejde, naar denne ikke faar Indflydelse paa, hvem der skal udføre Arbejdet. Jeg synes, at naar han skal have dette Ansvar, bør man ogsaa give ham Indflydelse paa, hvem der ansættes dertil. Indstillingsretten bør høre sammen med Ansvar. Eller man kunde gaa den Vej at lade Læreren oppebære den Løn, der skulde ydes for dette Arbejde, og saa paalægge ham at lade det udføre enten af sin egen Husstand, eller, hvis han finder det mere tjenligt, ved lejet Medhjælp. Jeg lægger imidlertid ligesom den ærede Minister Hovedvægten paa, at det i Lovforslaget er foreslaaet, at Kirkebylærerne blive fritagne for denne Gerning, hvad der længe har været et levende Ønske hos disse. Det ærede Medlem for Langeland udtalte før, at den Mand, der skulde have dette Arbejde, kunde passende kaldes Klokker og Ringer. Jeg er bange for, at han undertiden kun vilde komme til at svare til det første Navn i udvidet Betydning i større Grad, end man egentlig kunde sætte Pris paa, og at dette vilde gaa ud over vedkommende Lærer. „Klokker“ er jo ikke Udtryk for en særlig god Udrustelse til det Hverv, man skal udføre. Jeg antager, at det maaske vilde være let paa dette Punkt, hvor den ærede Ministers Ønsker, Lærerforeningens Ønsker og Lærernes Ønsker i Almindelighed falde sammen, at finde en Form, som vil støtte Læreren under det Ansvar, han kommer til at bære, uden at han derfor netop behøver at udføre Arbejdet selv.

I denne Forbindelse vil jeg berøre et andet Punkt. Jeg skal ikke gøre det udførligt, da det er behandlet meget vidtløftigt af den ærede sidste Taler. Det er Spørgsmaalet om Rengøring af Skolestuerne paa Landet. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister havde taget dette Punkt med op i Lovforslaget, da den ærede Minister jo lige saa godt som alle vi andre ved, at det ogsaa er et meget stort Ønske hos Lærerstanden i Almindelighed, at Lærerne maa blive fritagne for Rengøringen af Skolestuerne. Det havde ikke været unaturligt, om man havde forenet disse to Bestillinger, Rengøringen af Kirken og

Renholdelsen af Skolestuerne. Havde man gjort det, vilde Lønnen for disse to Hverv være bleven samlet og altsaa være bleven noget større, saa at man bedre vilde have kunnet skaffe sig et kvalificeret Menneske til at paatage sig disse Hverv. Jeg vil blot tillige gøre opmærksom paa, at Vanskeligheden ved Skolernes Rengøring er stegen i Forhold til tidligere, og jeg skal erindre om, at der er Kommuner, som allerede have ansat en Mand hertil, hvilken Ordning almindeligt er gennemført i Købstæderne. Jeg skal blot anføre et Eksempel, som jeg er kommet til Kendskab om, paa, hvor alvorlig denne Sag er. Der er Andenlærere, der paa visse Steder maa holde Skolerne rene, da deres Løn er saa lille, at de ikke kunne afholde Udgiften til Medhjælp. Jeg synes, dette tyder paa Nødvendigheden af at komme til en anden Ordning, men jeg indrømmer, hvad der er sagt af den ærede første Taler, at det gaar ikke an, naar man vil have gennemført disse Bestemmelser, at gribe alt for voldsomt ind, man maa indskrænke sig til det nødvendige. Dog synes jeg, at man maa tænke paa at tage dette Punkt op med.

Jeg kommer dernæst til at omtale § 6. Jeg er naturligvis meget tilfreds med, at Konstitutionen medregnes for de Lærere, der faa vedkommende Embede, men jeg er ikke fornøjet med, at den ikke medregnes, naar de ikke faa Embedet. Det mærkværdige er, at der i den foregaaende § 3 er Tale om at nedsætte de 4 Aar til 2, og naar man sammenligner den med denne, træder det Tilfælde i stærkere Grad frem, at en ældre Mand, som er i høj Grad kvalificeret til et Lærerembede, og som har de 4 Aars Lærertjeneste, kan faa Konstitution og virke i denne, og naar Embedet saa endelig bliver besat, besættes det med en yngre i Kraft af Protektion. Den yngre faar ikke alene Embedet, men han faar ogsaa sin Anciennetet beregnet efter sin første Ansættelse, men den ældre faar ikke alene ikke Embedet, men han faar heller ikke noget for Konstitutionen. Den, der faar Embedet, faar baade i Pose og Sæk, og den anden faar intet. I pekuniær Henseende drejer det sig ikke om saa meget, at man ikke kunde vente at faa Lovgivningsmagten til at gaa ind derpaa. Den tidligere Bestemmelse, at kun Halvdelen af den tidligere Tjenestealder regnes til gode ved Ansættelsen, forandres til, at det hele regnes med. Dette er jo et Fremskridt, som Lærerne ville være den ærede Minister taknemmelige for, ligesom jeg heller